

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE
1961-1962

HEROICA

GLEDALIŠKI LIST
SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE
V CELJU

Sezona 1961/62 - Številka 1

HEROICA

Vinko Strgar

Heroica

Odrska žalnica

Doktor Robert	Pavle Jeršin
Njegova žena	Marija Goršičeva
Njuni otroci:	
Sonja, devetnajstletna	Zora Hudalesova
Frenč, osemnajstleten	Janez Eržen
Lukec, osemleten	Zmago Frece
Nemški oficir	Sandi Krošl
Nemški vojaki	Maks Bukovec
	Franc Klobučar
	Rudolf Klopotan
	Slavko Vodenik
REŽISER	BRANKO GOMBAČ
Scenograf	Sveta Jovanović
Kostumografinja	Marija Kobijeva
Lektor	Janez Žmavc

PREDSTAVA V PROSLAVO DVAJSETLETNICE VSTAJE
JUGOSLOVANSKIH NARODOV

PREMIERA 6. OKTOBRA 1961

Inspicijent: Cveto Vernik — Šepetalka: Tilka Svetelškova — Tehnično vodstvo: Franjo Cesar — Odrski mojster: Franc Klobučar — Razsvetljava: Bogo Les — Frizerska dela: Vera Srakarjeva — Krojaška dela: Amalija Palirjeva in Jože Gobec — Slikarska dela: Ivan Dečman — Rekviziterska dela: Ivan Jeram — Garderoba: Pavla Pristovškova — Mizarska dela: Jože Hočevar.

Naše gledališče ob dvajsetletnici vstaje

Celjsko gledališče proslavlja dvajsetletnico naše narodne vstaje s posebnimi občutki, saj se zavedamo, da bi te naše umetniške ustanove ne bilo, če bi ne bilo zmage nad nacizmom in istočasne ljudske revolucije. Samo tako je moglo priti do kulturne revolucije, v kateri je Celje kmalu po osvoboditvi na temelju 100-letne amaterske gledališke tradicije odprlo svoje poklicno gledališče. Pri tem ni šlo samo za velika sredstva. Če bi ne bilo pri nas ljudi, ki so v gledališču videli eno najpristnejših ljudskih izrazil in eno najučinkovitejših javnih vzgojnih ustanov, bi do starta na poklicni teater v Celju ne moglo priti. Revolucionarna zavest in okoliščine, ki jih je z velikimi družbenimi spremembami ustanovila ljudska revolucija, so omogočile, da ima tretje slovensko središče gledališki hram, ki ni pomemben samo za ožjo savinjsko-obsoteljsko krajino, marveč, tako upamo, za vso slovensko gledališko kulturo s tem, da ima svoj repertoarski koncept, da z njim skuša doseči svoj poseben umetniški izraz in po svojih močeh skuša vplivati tudi na razvoj in napredek ne samo gledališke umetnosti same, marveč tudi slovenske dramske tvornosti. S tem seveda ne trdimo, da je v tej mladi umetniški ustanovi vse vselej prav, zdi se mi pa, da je prav, če poudarimo živo vnemo in neusahljivo ljubezen, ki je to ustanovo oživotvorila. Ta ljubezen ima svoje korenine v naši narodni prebui, sad pa je mogel dozoreti šele, ko je naš narod prišel do nacionalne in socialne svobode.

Dvajset let! Ko merimo dosežke in dogodke zadnjih dveh desetletij, ko se ob tem jubileju spominjamo žrtev in trpljenja, obenem pa vsega tistega, kar nas navdaja z vero v bodočnost, se predvsem vprašujemo, kakšno naj bo naše delo, da bomo z odkrivanjem umetniške resnice vplivali na dinamiko našega splošnega razvoja, kako naj usmerjamo in s čim naj krepimo naš ustvarjalni zanos, da bomo kot gledališčniki služili ideji družbenega napredka, služili veliki stvari človeštva — dokončni in resnični osvoboditvi človeškega rodu.

Kažipot v to smer vidimo v zgodovini dramatike in v socialni vlogi gledališča, ki je mimo nešteti notranjih razčiščevanj vselej

Ljubi moji! Danes je bilo moje zadnje zaslišanje. Povedali so mi, da bom 5. XII. 1941 ustreljena v Mariboru. Odtргali me bodo Tebi mamica, očka bo izgubil svojo najmlajšo in Maca in Franci bosta brez sestrice. Hudo mi je, a pomagati se ne da. Prošiti nočem... Potolažite se! Jaz se smrti ne bojim. Rada bom umrla. Poljube vsem Vaša Anica.

Draga mama! Danes sem obsojen na smrt zaradi komunizma. Kratko je bilo moje življenje. Mislim, da me boste imeli v prijetnem spominu. Pisal bi več, pa nimam preveč časa. Torej danes popoldne bom mrtev. Pozdravljam vse.

služilo ali vsaj hotelo služiti ne samo nekemu spremenljivemu estetskemu idealu, ampak obenem resnici in pravici, ki jima je hotel zmago pridobiti napredni element v družbi. Naj govore esteti o neki lepoti sami na sebi, o definicijah in formah, ki naj bivajo same po sebi mimo družbenih potreb in mimo ljudi, konstanta v zgodovinskem razvoju gledališča je ta, da je učinkovitost in z njo umetniška vrednost gledališke igre odvisna od tega, kako razrešuje duhovno stisko časa, kako kaže pot v prihodnost, skratka, kako odkriva odrešilno resnico nam za danes, pa tudi onim, ki pridejo za nami.

Zmaga ljudske revolucije, ki jo je podnetila vstaja 1941, je naložila delovnemu ljudstvu veliko odgovornost za vso družbo. Gledališče ni zadnji organizem, ki pomaga to odgovornost nositi in jo po svoje lajšati. S tem je preprosto povedano vse, kar je potrebno za jasno idejno in umetniško orientacijo naše ustanove. Mimo te ni nobena druga prava. Želimo, da bi jo celjsko gledališče brez večjih peripetij, a gotovo ne brez izrednih duhovnih naporov vselej našlo in se po njej ravnalo. Naj bo naše gledališče vselej zaželeno, nepogrešljivo dopolnilo našega življenja, naj nam vselej nudi tisto, kar nam pri vsakdanjem delu manjka, naj pri tem doseže tisti najgloblji namen in smoter umetnosti, zaradi katerega družbi nikoli ne more biti žal sredstev, potrebnih za ustvarjalni polet gledališke ustanove.

Tine Orel
predsednik Sveta za
kulturo in prosveto
okraja Celje

Pozdravite vse domače, ki so delili z menoj drobtine življenja in mi pomagali do kruha. Zahvaljujem se Marici, ki je prišla na obisk. Zadnje pozdravčke in poljubčke Vam pošilja Vaš sin Vanči. Popoldne se bom peljal v krsti v Gradec. Na svidenje, na svidenje, zbogom!

Ljuba mamica! Ne bodi žalostna, ker moram umreti. Morda boš ti bolj srečna. Brez mene mogoče tudi. Bratca pozdravi in Fanči in Babiko. Ne bodi žalostna, saj ne bo tako hudo, nas je mnogo. Samo moja Babika zlata! Ti boš še srečna. Sem se vdala v to misel, da me ne bo več. Poljube, tisoč poljubov Tebi, mamica moja! Poljubi mi zlato Babiko. Ne bodi žalostna, mamica! Vse tete pozdravi in strice in vse sestrične in znance. Vaša Marija.

FRENČ: Samo ta lepota me bo zmeraj zanimala. Harmonična, plemenita lepota, ki se rodi iz miru, iz preprostosti, iz nravnosti...

Vinko Strgar

Obisk

Bil je prvi dan šole, in otroci so si veseli pripovedovali: v katerem razredu so, kdo jih bo učil in kateri profesor je njihov razrednik. Pričele so se skrbti, vendar se po kosilu spet dobijo na Savinji.

Saj — sem si mislil — mladost mora biti brezskrbna: posebno počitnice! Ko pa bodo starejši, bodo zamenjali svoje očete in matere, ki so se ta čas potili v celjskih podjetjih. Zidali bodo hiše, da se bo mesto še hitreje širilo, ne samo stanovanjske bloke, temveč tudi lepe, visoke stavbe — zase.

Ta šibki mladenič bo mogoče arhitekt? To dekle pa bo nekje v pisarni ali pa bo — če bo želela — celo manekenka in bo nastopala v dvorani, ki jo bo on zanj opremil. Že danes se zaupno pomenkujeta. Gotovo kujeta prihodnost.

Ženska, ki je bila težko obložena z različnimi cekarji — očitno se je vračala s trga — mi je takoj povedala, kod naj grem, da bom prišel v gledališče. Takoj sem imel občutek, da je to hiša, ki jo vsakdo pozna, in res: o tem sem se čisto prepričal, ko sem sam vstopil.

Imel sem občutek, da je tako uprava kakor celotni kolektiv v tesnih stikih. Skupno delo — umetniško in samoupravljalno — jih veže v celoto, ki verjamem, da jim bo najboljše zagotovilo za uspešno delo. Mislim, da so popolnoma in pravilno razumeli reorganizacijo gledališč in si pravočasno zagotovili pogoje za svojo afirmacijo. Razumejo svoje poslanstvo in ga živo uresničujejo.

V gledališki hiši so prav ta čas zaključevali s pleskarskimi in drugimi drobnimi deli, tako da bodo obiskovalci ob novi sezoni lahko zadovoljni.

Lepo gledališče imate Celjani!

Toda gledališčniki sploh ne počivajo. Že imajo gostovanja po raznih krajih spodnje Štajerske. To je njihov kapital. Dobro vedo, da so ljudje izven velikih mest prav tako žejni lepe gledališke besede kakor oni v mestih. Delovni ljudje smo pač povsod enaki, ker nas veže toliko in toliko drobnih stvari. Skovala nas je zgodovina v čisto enako kompaktno ljudstvo — Slovence, ki uživamo ob lepi materini besedi.

Ko sem spoznal režiserja in ansambel, ki je zasedel vloge v mojem prvencu, sem bil veselo presenečen. Vem, da bodo natančno in dostojno oživelji like, tako kot sem si jih zamislil sam. Seveda bo to gotovo drugače

kakor igra onih iz Ljubljane, vendar se bomo nekje stikali. To bo mogoče samo izvedba v drugačni obliki, vendar z istimi osnovnimi cilji in hrenpenjem.

Verjamem, da boste Celjani dokazali, da se lahko moja »Heroica« zaigra v več oblikah, ne da bi pri tem trpelo njeno osnovno načelo — človečnost.

Srečen bom — kakor vsakdo, ki ima lepo srce — če boste zadeli moje osnovne misli.

Bistvo mojega prvenca je v njegovem opozorilu in poeziji.

Opozorilo: ne toliko na junaško dejanje žrtvovanja, tudi ne toliko na zverinstvo političnega nasilja, kolikor na odrešujočo lastnost osebne odgovornosti za sočloveka, za njegovo varnost in svobodo, za vse tisto, kar si je človeštvo pribojevalo najboljšega in najlepšega.

Poezija: poezija človekove notranje lepote, ki mora dobiti tako silovito dramatično napetost, da (čeprav fizično uničena) slavi popolno zmagoslavje nad silo grdega — za etiko nesprejemljivega.

Hočem, da se trpka sreča gledališkega doživetja spremeni v manifestacijo danes presramežljive vere v človekovo veličino. To velja posebno zdaj, ko se večja nevarnost, da gremo mogoče v naročje nove nesreče. Vsi hočemo živeti — zato zavarujmo vsa življenja.

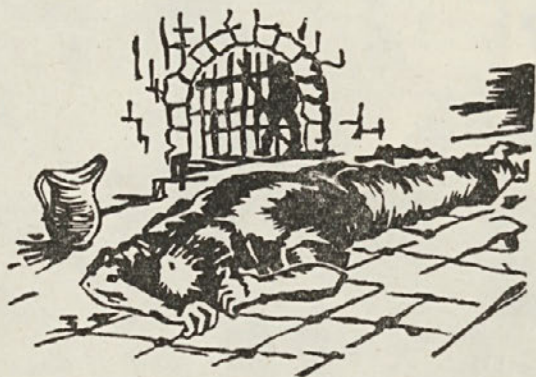
Slovenskemu ljudskemu gledališču v Celju želim, da bi z mojim delom ustvarilo svojim gledalcem kar največ lepih doživetij.

Ljuba mama, danes od zahodu mojega življenja, v katerem Ti nisem pripravil mnogo veselja, se hočem posloviti od Tebe. Nimam Ti drugega povedati, kakor to, da sem Ti hvaležen za vse, kar si zame storila, posebno v zadnjem času. Najlepše se zahvaljujem tudi svoji ljubi sestri, na katero pogosto mislim. Lepe pozdrave njenim ljubim otrokom, katerih ne bom, na žalost, nikdar več videl... Spominjaj se me, srečno!

... Usojeno mi je, da grem prvi za mamo, najmlajši, ki ga je imela najrajši. Vsem mojim dragim domačim moj poslednji »zbogom«! Vem samo eno: rešen sem.

Mogoče je ta list zadnji, ki ga pišem, saj ne vem nič naprej. Zato se v duhu poslavljam od tebe. Težko mi je, silno mi je težko, če bodo vse sanje o najini skupni bodočnosti ostale neizpolnjene. Vem, da je tudi Tebi tako. Še enkrat srčna Ti hvala za vse, kar si žrtvovala za mene, hvala za Tvojo iskreno ljubezen. Vedi, da boš do zadnjega v mojih mislih in pred očmi kot najboljša oseba, ki sem jo kdaj poznal in kot sreča, ki je nisem dosegel. Poljub Tvoj Ljubi.

Kaj je pokazala anketa

Pred koncem prejšnje sezone je uprava SLG razdelila med obiskovalce (Celjane) okoli 800 anketnih listov. Vprašanja so se v glavnem dotikala repertoarja. Odzvalo se je 50 anketirancev. Malo, za ljubitelje gledališča vsekakor nerazumljiva abstinenca. Toda še vedno nekajkrat več kot pred leti, ko jih je odgovorilo komaj sedem! Odslej bomo ob koncu vsake sezone razdelili vprašalne lističe. Le tako lahko gledališče najučinkoviteje in neposredno zve, kaj je publiki všeč in kaj jo odbija. To bo tudi v bodoče važen prispevek k iskanju repertoarne smeri.

Poleg pozitivne strani, ki kaže že večjo angažiranost publike, bi bila slaba stran kvečjemu sorazmerje anketirancev (povprečna starost 39 let), namreč precej monotona diferenciacija po poklicih. Dobra polovica je dijakov, proporcionalno najmanj je prosvetnih delavcev, komaj dva!, gospodinj, ki so nekatere izpričale precejšnjo omiko, je 6; potem so še študent, dva delavca, šest uslužbencev, pet iz raznih poklicev, dva sta anonima.

Iz ankete smo razbrali:

1. da si večina želi sodoben repertoar, predvsem slovenska dela iz naše vsakdanjosti, iz NOB, potem nasploh dela s sodobno tematiko, klasična zgodovinska dela. Mnogi si žele resen repertoar, manj se jih poteguje za zabavni. Nekaj jih je za igre, ki bi vzgojno vplivale na mladino, nekaj pa je tudi takih, ki bi si želeli domačo dramatiko v stilu »Desetega brata«. Upoštevanja vredna je zahteva po Finžgarju.

2. Nobene odklonilne besede ni bilo na račun repertoarja v tekoči sezoni (1960-61). V splošnem si žele enak repertoar kot doslej. To je povzetek iz povprečja. Največ glasov pa je dobil »Rihard II.«, najmanj »Pesniška duša«.

3. Konkretni predlogi zanaprej so bili: Shakespeare, Cankar, Molière, T. Williams, Sartre, Dostojevski.

FRENČ: Hočem družino, da se bom lahko udeležil boja za novo podobo sveta. Zaščititi in poveličati žene vsega sveta! Rešiti in častiti otroke vsega sveta! Spoštovati znoj in svobodo mož vsega sveta! Nič več zločinov nad človeškim dostojanstvom, nič več vladanja barab! Mir in veselje med ljudmi!

FRENČ: Nikoli ne jokajte zaradi nas. Naše življenje ni bilo kratko, še manj zgubljeno. Kadar bosta slišala otroke, ki se igrajo, bosta vedela, da smo jim mi rešili življenje.

Dr. Rudolf Dobovišek

Že spet smo se morali za vedno posloviti od enega izmed velikih, danes že redkih gledaliških entuziastov — dne 25. avgusta t. l. je v celjski bolnišnici po dolgem trpljenju umrl dr. Rudolf Dobovišek. Rojen leta 1891 v Šentjurju pri Celju se je že kot gimnazijec z vsem srcem zapisal boginji Taliji in bil eden glavnih stebrov dijaškega gledališča, ki je bilo leta 1906 ustanovljeno v Celju. Tu je nastopal kot igralec in režiser ter je ostal zvest amaterskemu udejstvovanju vse do svoje smrti. Ker strogi predpisi takratnih avstrijskih šolskih zakonov srednješolcem niso dovoljevali nobenega izvenšolskega javnega nastopanja, so bili ustanovitelji dijaškega gledališča Rudolf Dobovišek, Vane Radej in Fedor Gradišnik v šolskem letu 1907/1908 izključeni iz celjske gimnazije. Dobovišek je nato srednješolske študije končal na privatni gimnaziji Scholz v Grazu. Po opravljeni maturi je kot enoletni prostovoljec služil vojaški rok pri domačem pešpolku 87., nakar se je vpisal na pravno fakulteto graške univerze.

Prva svetovna vojna tudi njemu ni prizanesla in ko je propadla cesarska Avstrija, je leta 1918 kot zaveden Slovenec takoj odhitel na Koroško braniti naše pravice. Pravne študije je nato končal v Zagrebu, kjer je tudi promoviral. Kot mlad odvetniški koncipient v Celju je z navdušenjem sodeloval kot igralec pri predstavah Dramatičnega društva in ostal gledališču zvest tudi potem, ko je odprl odvetniško pisarno v Krškem, pozneje pa se je kot odvetnik v Celju pridružil Celjskemu studiju Milana Košiča.

Ko je v predaprilski Jugoslaviji prevzel oblast diktatorski režim, je dr. Dobovišek bil eden izmed prvih, ki se je aktivno pridružil borbi delovnega ljudstva za politične in socialne svoboščine, ob izbruhu druge svetovne vojne pa je bil z družino vred izseljen v Srbijo. Po zlomu fašizma se je vrnil v svoj rojstni kraj Šentjur, kjer je — čeprav z zahrbtno boleznijo v telesu — ki mu jo je zapustilo grenko življenje štiriletnega pregnanstva, nadaljeval z gledališkimi nastopi na domačem odru.

Dr. Dobovišek se je že kot član celjskega dijaškega gledališča udeleževal ne samo kot igralec in režiser, marveč tudi kot pisec gledaliških iger. Leta 1906 je bila na odru dijaškega gledališča uprizorjena njegova ljudska igra »Janez Strnad«. Pozneje je napisal še troje ljudskih iger s petjem, ki so doživele vse svojo krstno uprizoritev na odru Slovenskega narodnega gledališča v Mariboru in

TOVARNA

Aero

CELJE
KOCENOVA 4

Telefon 20-12

SE PRIPOROČA S SVOJIMI IZDELKI!

Naš zaščitni znak jamči za kvaliteto!

„Savinja“

LESNO INDUSTRIJSKI KOMBINAT

CELJE

NUDI VAM MEHAK IN TRD LES,
PLEMENITE IN SLEPE FURNIRJE
VSEH VRST, KAKOR TUDI
RAZNOVRSTNO EMBALAŽO

Železninar

CELJE

s svojimi poslovalnicami:

ZELEZNINAR, Stanetova 4

MERKUR, Gubčeva 4

LABOR, Stanetova 21

POSLOVALNICA v Žalcu

Tekstilna tovarna

Šempeter

v Savinjski dolini

*Tekstilna
tovarna
Prebold*

Kovinotehna
CELJE

Mariborska cesta 17

Veletrgovina s tehnično železnino
in kovinskim blagom

Telegrami: Kovit Celje

Zdravilišče
Dobrna

VABI
NA LETNI
ODDIH

Trgovsko podjetje

1. junij

TRBOVLJE

TERMO
ELEKTRARNA
ŠOŠTANJ

TOVARNA
ŽIČNIH IZDELKOV

žična

CELJE

Telefon 21-43

proizvaja različne vrste žičnega pletiva, žičnega platna, vibracijska sita, transportne trakove za vse panoge industrije, šlarafija sedeže za avtomobile.

kauče itd., ter kovinsko pohištvo

so še danes stalno na sporedih amaterskih gledališč. Te so: »Rodoljub iz Amerike«, »Radikalna kura« in »Habakuk«.

V nedeljo, dne 27. avgusta je ogromna množica ljudi spremila dr. Rudolfa Doboviška k zadnjemu počitku. Domačini, prijatelji, stanovski tovariši, zastopniki kulturnega in javnega življenja iz Celja, Rogaške Slatine, Šmarja pri Jelšah, Hrastnika, Maribora in od drugod, tovariši iz vrst koroških borcev so spremili dobrega prijatelja in človeka do njegovega poslednjega doma na šentjurskem pokopališču. Poleg drugih govornikov se je v imenu Slovenskega ljudskega gledališča v Celju poslovil od svojega prijatelja upravnik Fedor Gradišnik z naslednjimi besedami:

»Dragi naš Rudi,

ko takole zrem v ta ozki grob, ki bo odslej tvoj poslednji dom, se vrstijo pred mano dnevi in leta, ki sva jih od zgodnje mladosti pa do tvoje smrti preživljala v veselju in bridkosti, v bojih, v porazih pa tudi v zmagah. Vidim te, kako si ves žarel, kako je vse kipel in vrelo v tebi, ko sva kot zelena gimnazijca v našem dragem Celju sanjarila o lepših, svetlejših dneh, o zlati svobodi, ki mora in ki bo kaj kmalu zasijala tudi našemu ljudstvu.

Z mladostnim optimizmom si trdno veroval v skorajšnje vstajenje iz suženjstva in od mladih nog naprej si bil vedno tam, kjer je bila po našem prepričanju prava pot do tega cilja.

Tako si se že zgodaj vključil v napredno, revolucionarno dijaško organizacijo, ki je takrat zajemala vse srednje šole brez ozira na umetne pokrajinske meje, s katerimi je delila mačeha Avstrija naš narod v Štajerce, Kranjce, Primorce in Korošce. Vedeli smo, da nam svobode nikdo ne bo podaril, temveč da se je treba zanjo boriti in pripraviti ljudstvo na naš veliki dan. Iti med narod, zbuditi ga iz spanja, boriti se z vsemi sredstvi, da razženemo meglo in da nam zasije zlata svoboda — to je bil naš program!

V tej prešerni mladostni borbi si stal vedno v prvih vrstah, dragi moj Rudi — s smehom na ustih, zmeraj poln vere v pravilnost naše borbe si sibal veselje in dobro voljo med naše ljudi, neznan ti je bil obup in si zato hotel, da tudi naše ljudstvo ne zabrede v brezplodno premišljevanje in tarnanje, temveč da v veselju in smehu, v petju in plesu pričaka vstajenja dan.

Tako so nastale tvoje ljudske komedije »Rodoljub iz Amerike«, »Radikalna kura« in »Habakuk«, s katerimi si želel dati ljudstvu zabave in smeha, da pozabi na tegobe vsakdanjega življenja in se nato z novimi silami vrže v borbo za lepše življenje. Ta svoj namen si dosegel, ljudstvo pa te je razumelo in ti je hvaležno.

Ko je končno po prvi svetovni vojni razpadla cesarska Avstrija in so nam odrekli pravico do zibelke Slovenstva, do naše Koroške, si bil ti, dragi Rudi, med prvimi, ki je prijel za puško in odšel v boj za naše svete pravice. In borec za svobodo si bil tudi v predaprilski Jugoslaviji, kjer si odločno stal na strani delovnega ljudstva v boju za človeške in socialne pravice, ki so mu jih kratili protiljudski režimi. Ob roparskem napadu fašističnih hord na našo deželo si moral s svojo družino vred v pregnanstvo, iz katerega si se končno po štirih letih bridkega življenja poln novega optimizma vrnil v osvobojeno domovino. — Toda trdno življenje pregnanstva je pustilo svoje sledove — zahrbtna bolezen ti je začela razjedati telo in dušo in te je končno strla.

Zdaj ležiš pred nami v tej ozki krsti nem in negiben in čakaš, da te položimo k večnemu počitku. Nikdar več ne bomo slišali tvojega prešernega smeha — a v svojih srcih bomo hranili spomin nate, dragi, dobri Rudi, vse dotlej, ko pride vrsta tudi na nas!

Počivaj mirno v domači zemlji!

Fedor Gradišnik

Pregled dela v sezoni 1960/61

Avtor Prevajalec	D e l o	Režiser Scenograf	Premiera	Štev. predst.
1. E. Sylvanus F. Gradišnik	Korczak in otroci	B. Gombač S. Jovanović	Ponovitev	18
2. V. Levstik H. Grün	Kastelka	B. Gombač S. Jovanović	Ponovitev	2
3. R. Rose - H. Budjuhn M. Klopčič	Dvanajst porotnikov	A. Hieng S. Jovanović	Ponovitev	4
4. M. Begović P. Golia	Brez tretjega	A. Hieng S. Jovanović	Ponovitev	3
5. J. Patrick J. Dolan	Čajnica	B. Gombač S. Jovanović	Ponovitev	5
6. B. Brecht J. Moder	Galileo Galilei	B. Gombač S. Jovanović	19. 10. 1960	23
7. S. Mihalkov A. Hieng	Robinzoni in dekleti	A. Hieng S. Jovanović	4. 11. 1960	47
8. N. S. Gray J. Moder	Lepota in zver	J. Kislinger S. Jovanović	20. 11. 1960	25
9. L. Stevens M. Golobova	Zakonski vrtiljak	M. Kragelj S. Jovanović	13. 1. 1961	46
10. E. O'Neill M. Golobova	Pesniška duša	A. Hieng S. Jovanović	20. 1. 1961	21
11. Š. Kališnik	Ozka špranja za sonce	J. Tiran S. Jovanović	10. 2. 1961	12
12. J. Žrnavc	Rok in Lea	A. Hieng S. Jovanović	28. 2. 1961	17
13. W. Shakespeare M. Bor	Richard II.	B. Gombač S. Jovanović	19. 4. 1961	20
14. B. Nušič F. Albreht	Gospa ministrica	D. Fišer S. Jovanović	25. 5. 1961	11

Nagrajenci celjskega gledališča

Na predlog žirije je republiški odbor Združenja dramskih umetnikov Slovenije ob svoji prvomajski podelitvi nagrad ZDUS določil za sezono 1960/61 naslednje nagrade celjskim umetnikom:

Branku Gombaču za režijo Shakespearovega »Riharda II.« diplomu in denarno nagrado v znesku 70.000 dinarjev.

Janezu Erženu za vlogo Riharda v istoimenski historiji — diplomu in denarno nagrado v znesku 50.000 dinarjev.

Sandiju Krošlu za vlogo Bo-
lingbroka (Henrika IV.) v »Ri-
hardu II.« — diplomu in de-
narno nagrado v znesku 50.000
dinarjev.

Mariji Goršičevi za vlogo
Marije v Kališnikovi drami
»Ozka špranja za sonce« — di-
plomo in nagrado v znesku
40.000 dinarjev za stransko
vlogo.

Pregled števila nastopov umetniškega osebja
v sezoni 1960/61

Št.	Umet. osebje	V Celju	Gostov.	Skupaj
1.	Božič Nada	78	80	158
2.	Druškovič Maja	78	82	160
3.	Goršič Marija	70	36	106
4.	Gostič Breda	47	70	117
5.	Hlebce Angelca	63	44	107
6.	Krošl Marijanka	81	66	147
7.	Per Vera	56	47	103
8.	Belak Slavko	65	45	110
9.	Dolinar Marjan	72	56	128
10.	Eržen Janez	75	48	123
11.	Jeršin Pavle	72	74	146
12.	Krošl Sandi	85	111	196
13.	Peer Volodja	78	80	158
14.	Pristov Jože	83	109	192
15.	Strnad Slavko	13	8	21
16.	Škof Janez	57	80	137
17.	Šugman Zlatko	72	47	119

Sodelujoči člani
umetniškega osebja

Lektor je bil Janez Žmavc za naslednje premiere:
Zakonski vrtiljak, Ozka špranja za sonce, Rok in Lea,
Rihard II., Gospa ministrica.

Suflerki: Tilka Svetelšek (121 predstav)
Olga Puncer (133 predstav)

Inspicienta: Bogo Les (136 predstav)
Ivan Jeram (118 predstav)

(igralci amaterji in slušatelji AIU)

Janez Bermež, slušatelj AIU	23 predstav
Franc Gabrovšek, slušatelj AIU	20 predstav
Tone Šolar, slušatelj AIU	20 predstav
Tone Zorko	63 predstav
Franjo Cesar	63 predstav
Cveto Vernik	54 predstav
Jelko Peer	54 predstav
Jože Zagoričnik	43 predstav
Jože Jordan	43 predstav
Zmago Frece	41 predstav
Anton Kos	23 predstav
Ignac Brence	23 predstav
Franc Klobučar	23 predstav
Tone Vrabl	20 predstav
Žani Uranič	20 predstav
Štefka Jerinova	11 predstav

Skupno število predstav v sezoni 1960/61 je bilo 254 — od tega 113 doma in 141 na gostovanjih. V sezoni 1959/60 je bilo 252 predstav, od tega 139 doma in 111 na podeželju.

Skupni obisk je bil 74.402 obiskovalcev. V matični hiši 33.616, zunaj pa 40.786.

Abonmajev je bilo 19. 9 v samem Celju, 8 v okraju in 2 zunaj okraja. — V Celju je bilo 2.452 abonentov.

PREGLED PREDSTAV

DELO	Doma		V okraju														
	abonma	zaključene predst. izven predstave	Braslovče	Dobrna	Frankolovo	Gomilsko	Ljubno	Mozirje	Novo Celje	Petrovče	Polzela	Ponikva	Slov. Konjice	Sempeter	Sentjur	Skofja vas	
Predsezona — ponovitev	1. Korczak in otroci		2														
	2. Kastelka												1				
	3. Dvanajst porotnikov	2			1							1					
	4. Brez tretjega			1			1										1
	5. Čajnica	1									1						
Glavna sezona	1. Galileo Galilei	9 1 2						1									1
	2. Robinzoni in dekleti	9 4 1	1 1 1	1 1 1	1 1 1	1 1 1	1 1 1	1 1 1	1 1 1	1 1 1	1 1 1	1 1 1	1 1 1	1 1 1	1 1 1	1 1 1	1 1 1
	3. Lepota in zver	5 15 3															2
	4. Zakonski vrtiljak	9 2 7	1 1 1	1 1 1	1 1 1	1 1 1	1 1 1	1 1 1	1 1 1	1 1 1	1 1 1	1 1 1	1 1 1	1 1 1	1 1 1	1 1 1	1 1 1
	5. Pesniška duša	9 1					1						1				1
	6. Ozka špranja za sonce	9 1															
	7. Rok in Lea	1 6	1	1	1	1	1						1				
	8. Richard II.	9 3					1						1				1
	9. Gospa ministrica	4 1				1	1										1
Skupaj	63 22 28	2	6	2	4	4	7	2	2	2	3	6	2	8	1		

Skupno

113

96

														Izven okraja													
Smarje p. Jelšah	Smartno v Rož. doł	Soštanj	Store	Topolšica	Velenje	Vojnik	Vransko	Zreče	Zalec	Brestanica	Brežice	Crnomelj	Dolenjske toplice	Hrastnik	Kostanjevica	Krško	Ljubljana — TV	Maribor	Metlika	Mirna	Mokronog	Novo mesto	Sevnica	Trbovlje	Zagreb	Zužemberk	Skupaj
	1						1			1	2	1	1			2						3	1			1	18
																											2
																											4
																											3
					1				1																		5
		1	1															2						2			23
	1	1	1	1	1	1	1	1	1		1		3	1		1						2	1	2			47
																											25
	1	1	1	1	1	1	1	1	1			1			1			1				1	1	2			46
			1	1		1		1																2	1		21
			1	1																							12
	1				1	1	1	1									1										17
		1	1		1																			2			20
						1																		2			11
3	3	6	6	2	7	5	4	6	3	1	3	2	1	3	2	2	1	3	2	1	1	6	3	12	1	1	254

MESEČNI PREGLED PREDSTAV V SEZONI 1960/61

Predsezona — ponovitve

DELO	Sep.	Okt.	Nov.	Dec.	Jan.	Feb.	Marc	Apr.	Maj	Jun.	Skupaj
1. Korczak in otroci	1	7	6	3	—	1	—	—	—	—	18
2. Kasteika	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	2
3. Dvanaest porotnikov	2	2	—	—	—	—	—	—	—	—	4
4. Brez tretjega	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3
5. Čajnica	4	1	—	—	—	—	—	—	—	—	5
6. Galileo Galilei	—	10	7	3	—	3	—	—	—	—	23
7. Robinsoni in dekleti	—	—	14	12	8	—	7	4	2	—	47
8. Lepota in zver	—	—	5	20	—	—	—	—	—	—	25
9. Zakonski vrtljak	—	—	—	—	11	15	7	3	2	8	46
10. Pevniška duša	—	—	—	—	8	11	1	1	—	—	21
11. Ozka špranja za sonce	—	—	—	—	—	5	6	1	—	—	12
12. Rok in Lea	—	—	—	—	—	1	8	5	2	1	17
13. Richard II.	—	—	—	—	—	—	—	12	1	7	20
14. Gospa ministrica	—	—	—	—	—	—	—	—	4	7	11
Skupaj	11	21	32	38	27	36	29	26	11	23	254

Glavna sezona

Spremembe v ansamblu

Po dolgih letih odsotnosti se je vrnil iz ljubljanske Drame SNG zopet v celjsko gledališče njegov prvi dramaturg **Lojze Filipič**.

Režiser **Juro Kislinger** je ponovno podpisal pogodbo za stalnega režiserja.

V ansambel so prišli igralci **Zora Hudalesova**, diplomantka beograjske AIU, **Tone Šolar**, slušatelj ljubljanske AIU, ter **Stanko Potisk** iz mariborske Drame SNG.

Režiser Delavskega odra **Cveto Vernik** je podpisal pogodbo za inspicienta. — Dosedanji tehnični vodja in odrski mojster **Franjo Cesar** je bil imenovan za tehničnega vodjo, **Franc Klobučar** pa za odrskega mojstra.

Iz SLG so odšli režiser **Andrej Hieng**, igralci **Angelca Hlebce-tova**, **Maja** in **Zlatko Šugman** ter **Slavko Belak**, (ki bo v celjskem gledališču sodeloval kot honorarni igralec).

Tone Šolar

Zora Hudalesova

Prihodnji premieri

Juro Kislinger

Na MALEM ODRU bo v drugi polovici oktobra uprizorjena odrsko zanimiva Javorškova priredba Shakespearovega celotnega pesniškega opusa, ki bo doživela svoj krst pod naslovom »**Iz take smo snovi kot sanje**«. Igra nas bo popeljala skozi vprašanja ljubezni in smrti, prijateljstva in sovraštva, upora in spoznanja. Ta večer pri Shakespearu pripravlja režiser **Branko Gombač**, igralci pa bodo **Vera Perova, Janez Škof in Sandi Krošl**.

Naslednja abonmajska premiera bo Fadila Hadžića »**Hotel za norce**« v režiji našega vsakoletnega gosta **Mirča Kraglja**. Komedija, v kateri se je avtor duhovito ponorčeval iz našega sodobnega mondenega sveta, bo bržčas pripravljena do prvega petka v mesecu novembru. Sodeloval bo celoten ansambel.

II. festival slovenske drame v Celju

Ni naključje, da je bil ob 10-letnici osvoboditve I. festival slovenske sodobne drame prav v Celju in da bo ob 20-letnici ljudske vstaje II. festival prav tako v Celju. Dejstvo je namreč, da ga vseh sedem let ni moglo nadaljevati nobeno drugo slovensko gledališče, in tako bo menda Celju kar ostala prvenstvena pravica (dolžnost), da to vzpodbudno zamisel še naprej uresničuje.

Uresničuje se namreč, kar je takrat zapisal Lojze Filipič, pobudnik festivala: da bo namreč festival pripomogel k temu,

»da bo prišla do polnega izraza težnja in borba za umetniški dvig domače drame in nje uprizoritev,

da bo z rastjo in razvojem domače drame gledališče končno prišlo v položaj, v katerem bo z visokokvalitetnimi uprizoritvami živih, pogumnih umetniških izpovedi lahko v vsej širini in polnosti opravljalo svoje umetniško poslanstvo kot najbolj živa umetniška ustanova sodobnosti,«

kajti neizpodbitno dejstvo je, da po 1955. letu ne moremo več govoriti o krizi slovenske drame. I. festival ji je odprl pot na oder in do občinstva, II. festival pa bo po mišljenju L. Filipiča že lahko zabeležil renesanso slovenske sodobne drame.

Računamo, da bo v mesecu aprilu prihodnjega leta. Udeležila naj bi se ga vsa slovenska poklicna gledališča, tudi iz Trsta.

Odlomki iz poslovilnih pisem, vzeti iz knjige: Stane Terčak, Celjski Stari pisker

Anica Kočar-Rajerjeva, str. 7

Dušan Finžgar-Fidži, str. 8

Vanči Košenina, str. 9

in

Marija Goričar

Ivan Blaž Röck-Biba, str. 12

Minko Stermecki,

Ivan Plaskan

Odlomki iz Heroice

Stran 10 in 13

Sliki

Str. 3: spomenik NOB Nazarje, bron, akad. kipar Ciril Cesar

Str. 9: zasramovani in zasmehovani ubiti in ujeti partizani pred bivšim Narodnim domom v Celju 1942. leta.

